

אפרוח שנולד ביום טוב

א. **משנה ברורה סימן תקיג:לו**
 ואף המתירין מוקצה ביום טוב מודים במוקצה כזה שעד שיצא האפרוח לאויר העולם לא היה ראוי לכלום דאף הכלבים לא היו אוכלין אותו כשהוא בקליפתו

ב. **תוספות מסכת שבת דף מה עמוד ב**
 דאית ביה ביצת אפרוח - נראה לר"י דאסור לר' שמעון משום דכיון דאית ביה אפרוח הוי כמו גרוגרות וצימוקין

ג. **פני יהושע מסכת ביצה דף ו עמוד א**
 פירש"י הואיל ומתיר וכו' להיות נשחט בלידתו מה שלא היה לפני לידתו, אף מוקצה התיר וכו' דמיגו דאיתקן להא עכ"ל מלתא דאקשאי בה כמה עידינן דמה נתינת טעם הוא זה אדרבה עיקר ענין מוקצה הוא כיון שלא היה ראוי מאתמול זה גורם האיסור ומה מגו הוא זה! ולולי לשון רש"י ז"ל היה נראה לי משום דבלא"ה קשה קושיית תוספות דלמה להו לשמואל ורבי יוחנן האי טעמא? תיפוק ליה דלית להו מוקצה [כר' שמעון!] אלא דבאמת נראה לי דלא קשיא מידי, דמצינן למימר דאע"ג דשמואל ור"י לית להו מוקצה, אפ"ה אסרי בנולד, ואין לך נולד גדול מזה... דלא מיקרי נולד אלא בדבר שמאתמול לא הוי עלה שם אוכל ועכשיו נולד שם אוכל, משא"כ כאן דאף לאחר שנולד לא הוי עליו שם אוכל כלל אלא לאחר שחיטה, ושחיטה היא דמתרת לאפרוח ולא לידה, וא"כ לא מיקרי נולד דמה שלא היה נותר קודם זה בשחיטה לא מיקרי נולד דאריה הוא דרביע עלה.

שתיקה כהודאה דמי?

ד. **תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף סב עמוד א**
 מצר לו [המוכר] מצר אחד ארוך ומצר אחד קצר [בשטר מכירת קרקע] אמר רב: לא קנה אלא כנגד הקצר. אמרו ליה רב כהנא ורב אסי לרב: ויקנה כנגד ראש תור! שתיק רב. ומודה רב, היכא דאיכא מצר ראובן ושמעון מחד גיסא ומצר לוי ויהודה מחד גיסא...

ה. **רשב"ם מסכת בבא בתרא דף סב עמוד א**
 ומודה רב - מקמי דאישתיק אבל בתר דאישתיק אודי בתרוייהו [היכא דהודה והיכא דלא הודה].

ו. **תוספות מסכת בבא בתרא דף סב עמוד א**
 ומודה רב - פ' בקונטרס קודם ששתק, משמע דבשתק מודה להו. אף על גב דלקמן (עמוד ב) שתק (רבא) לאביי אף על גב דלא הודה לו אלא שלא חש להשיבו הכא ליכא למימר הכי דרב כהנא ורב אסי הו כומו תלמיד חבר לרב... דלא מפני שלא חש להשיב שתק אלא מפני שהודה.

ז. **שו"ת חכם צבי סימן קכד**
 שאני התם דע"כ השתיקה כהודאה היא מדהשיב להם על הקו' הראשונה מה בין זה לעגל שנולד ביום טוב ולא על השנייה מוכח דאודיי אודי ליה

ח. **רא"ש מסכת ביצה פרק א סימן ו**
 והרב אלפס ז"ל לא כתב הלכתא כמאן. להך לישנא דאמר שמואל פליג אדרב הלכתא כרב באיסורי. ולאידך לישנא דאמר ר' יוחנן הוא דפליג ארב הלכתא כר' יוחנן. יש פוסקין הלכה כרב משום דתרתו ברייתות כוותיה ומשנת ר' אליעזר קב ונקי וגם רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו מ"ט שתיק רב אלמא קיימי כוותיה. ויש שפוסקים כשמואל משום דרב כהנא ורב אסי הקשו על דברי רב ושתיק להו רב. והגאונים פסקו כרב וכן דעת הרב אלפסי דאזלינן לחומרא ולהכי לא הזכיר פסק. ואף על גב דשתיק להו רב הרי רבה ואיתימא רב יוסף תירצו יפה קושית רב כהנא ורב אסי וגם משנת ר' אליעזר [בן יעקב] קב ונקי והלכה כמותו בכל מקום:

ט. **חידושי הרשב"א מסכת ביצה דף ו עמוד ב**
 ולענין אפרוח שנולד ב"ט פסקו הגאונים ז"ל כרב משום דקי"ל כרב באיסורי ואפילו למ"ד לה משמיה דר' יוחנן הא איכא רבא ואיתימא רב יוסף דמשמע דקיימי כוותיה מדאמרי מ"ט שתיק רב. ואחרים פסקו כשמואל מדקיימי רב כהנא ורב אסי כוותיה דאקשו עליה דרב מעגל שנולד מן הטריפה. ואנו אין לנו אלא כדברי הגאונים ז"ל.

י. **המאור הקטן מסכת ביצה דף ג עמוד ב**
 אפרוח שנולד ביום טוב פלוגתא דרב ושמואל ואיתימא ר' יוחנן והר"ף ז"ל לא פסק בה הלכתא כמאן משום דאסתפקא ליה מדקי"ל רב ושמואל הלכתא כרב באיסורי וקיימא לן רב ורבי יוחנן הלכה כרבי יוחנן ונראה לנו כיון דאיכא רב כהנא ורב אסי דסברי לה כשמואל נקטינן לקולא

יא. **רמב"ם הלכות יום טוב פרק ב הלכה א**
 אפרוח שנולד ביום טוב אסור מפני שהוא מוקצה